

Yêu
và ăn
(Tiếp theo)

Vì yêu có một thời kỳ của ăn và yêu, có một thời kỳ của đớp và mẫn cảm.

Nhưng tại sao trong thời trước, cả ăn và yêu đều được dưa vào tiêu thuyết mệt cách tông tận, châm chí; còn thời sau mẫn cảm tinh ánh chà ý, mà riêng chuyện đớp lại bị xua đuổi ngoài nghệ thuật?

Có lẽ đó là vì cát xưa nay chưa bao giờ là một cảm kỵ (tabou, interdit); còn tinh ghét ghét thì ngày từ lùn con người vượt khỏi tinh trạng thô野, nó đã bị xã hội ngăn trở, cấm đoán. Ai muốn ăn lúu nào có ăn, ăn cống khanh, trước mặt mọi người, không tội lỗi. Như thế là đã chuyển rõ ràng, chẳng có gì đáng nói, trừ phi trường hợp người ta tìm ra một lúu ăn cầu kỳ, một nghệ thuật.

Trái lại, trái qua bao nhiêu thế kỷ, giáo dục, đạo đức cảm động chạm tới, cảm phơi bày chuyện giao hoan. Nay một lớp người mạnh dạn chiến đấu, đánh ngã thành kiến, thu đại thắng. Các chiến sĩ giải phóng mừng rộn rộn, ôn ào là phát: y như là vừa họ được thành trì vào tần công phá thủng pháo lúu. Trong giờ khai hoan, say sưa chiến thắng, người ta có quyền hò reo là ô, làm quáng dốt chát.

Vì thế nhân vật tiêu thuyết đớp không ôn ào; mà ài tình họ vừa mẫn vừa la, hơi om sòm.

Thật vậy, nhiều khi họ làm như khétu khich, như thách đố, giêu cợt dạo đắc. Ở xứ ta ché độ khen duyết còn lèm như khétu khich; ché ở Âu Mỹ thì, trái lại, họ ta hò vénh vang oai cả tháng.

Một khác, cũng không nên coi thường các sự tự khép khói của thời đại này.

Không hoảng lùn tưởng, nhg oạc các già trí tinh thần cũ, bắn khoan tẽ ý nghĩa cuộc sống o.o.. là cái gì có thực sau cuộc Thế chiến II. Trong tình trạng ấy, người ta không sống an nhiên như trước.

Có thể vừa kêu gọi sống phi lý, vừa bắt cần đòn, vừa hành lạc vung vút báu báu như nhân oai Xe-gang. Nhưng quả không thể o.o. bắt cần đòn bằng cách xơi thịt nhiều bít-tết và tẩm tắc khén ног.

Hành lệc có một khía cạnh tự hủy, bắt cần. Càng như thuốc, như rượu, như ma túy, cà phê, trà, tát... Trái lại xơi bít-tết chỉ có ý nghĩa bồi bổ bắn thân, hả hê oé cuộc đời.

Chết chiu lèng ngon rau, trát ôi, nghĩ ngọt trả lùn từ giờ cùa cống trờ di cho được báu ăn ngon, con người nhú thê dà chòng lèch quan ham sống, it ra cảng bình thán trong lâm hồn, cung hòa thuận với cuộc sống, dân hòa với nó dè ngâh cách thường tháy nó đến mức tối đa.

Lớp người hiện tại đối với cuộc sống không có được sự hoan hỷ ấy. Ô, không hoan hỷ chút nào. Họ bắn khoan, họ bát rát. Vợ bắn khoan bát rát, con người quay lối vay và thán xác minh, lận hường nô đồng thời hành hạ, dâu đúc nó. Tình cảnh ngô nghinh và tội nghiệp.

Võ Phiến

Kissinger điều trần trước Thượng Viện Hoa Kỳ

CHÍNH SÁCH MỸ Ở ĐÔNG NAM Á NHƯ THẾ NÀO?

HOA TH. ĐỐN — Dưới đây là những đoạn trích ngắn nhất về chính sách của T. S. Kissinger với Việt Nam:

Tôi có thể nói chung là tôi biết rõ về chính sách của ông và chính sách của ta ở Đông Nam Á. Tôi là nam trong lúc này? Ví Ông đã dàn hàng từ ngày đó đến nay nhằm mục đích chia rẽ chia cắt ta ở Đông Nam Á để được sự tự do và tự quản như ta đã được.

ONG CHỦ TỊCH (Fullbright): Ông có thể nói chung là tôi biết rõ về chính sách của ông và chính sách của ta ở Đông Nam Á?

Tôi là nam trong lúc này? Ví Ông đã dàn hàng từ ngày đó đến nay nhằm mục đích chia rẽ chia cắt ta ở Đông Nam Á để được sự tự do và tự quản như ta đã được.

ONG KISSINGER: Vô

BNÁ, Họ có thể nói chung là

tôi biết rõ về chính sách

của ông và chính sách

của ta ở Đông Nam Á

để được sự tự do và

tự quản như ta đã

được.

TIEN SÍ KISSINGER: — Tôi

nhưng tôi không

nhưng tôi không</

